

Війтенко Іван Дмитрович
ЯБЛУЧКА ДЛЯ ЇЖАЧКА
вірші

“Писаний Камінь”

Косів
2015

Член Національної спілки письменників України, лауреат літературних премій ім. Тараса Мельничука та ім. Леся Гринюка, уродженець села Коршів на Прикарпатті – автор книжок лірики «Вибирай кольори», «Журавель на стерні», «Келих сонця», «Росяні перевесла», «Вишневі обрії», «На крилах неба», «Світанкові гами», «За ниткою Аріадни», публікацій у часописах.

«Яблучка для їжачка» – перша збірка для дітей. Окремі вірші друкувалися на сторінках журналів «Дзвіночок» та «Шкільна бібліотека».

Книжка побачила світ за сприяння друга, дитячі і юнацькі роки якого проминули в селі Коршів, та щирих і небайдужих до рідного художнього слова:

Василя Івановича Війтенка та Віктора Миколайовича Возного.

Автор і маленькі читачі вдячні.

Літературний редактор

Василь Рябий

Художник

Ольга Гереджук

Дизайн

Ігоря Зварича

Видруковано в ПП «Писаний Камінь»
Свідоцтво Держ. реєстру: серія ІФ, № 44
Івано-Франківська обл., м. Косів,
вул. Незалежності, 28.

Тел.-факс: 2-24-91

E-mail: evrika-pk@ukr.net

Підписано до друку 12.09.2015. Формат 60х90\16.

Папір офсетний. Друк офсетний. Ум. друк. арк. 3.

Обл.-вид. арк. 0,04. Тираж прим. Замовлення

Іван Війтенко

Яблучка для їжачка

“Писаний Камінь”

Косів
2015

УДК 821.161.2
ББК 84(4Укр)6
В 72

Війтенко І. Д.

В 72 **Яблучка для їжачка:** Вірші. Писаний Камінь, 2015 – 48 с.

Член Національної спілки письменників України, лауреат літературних премій ім. Тараса Мельничука та ім. Леся Гринюка, уродженець села Коршів на Прикарпатті – автор книжок лірики «Вибирай кольори», «Журавель на стерні», «Келих сонця», «Росяні перевесла», «Вишневі обрії», «На крилах неба», «Світанкові гами», «За ниткою Аріадни», публікацій у часописах.

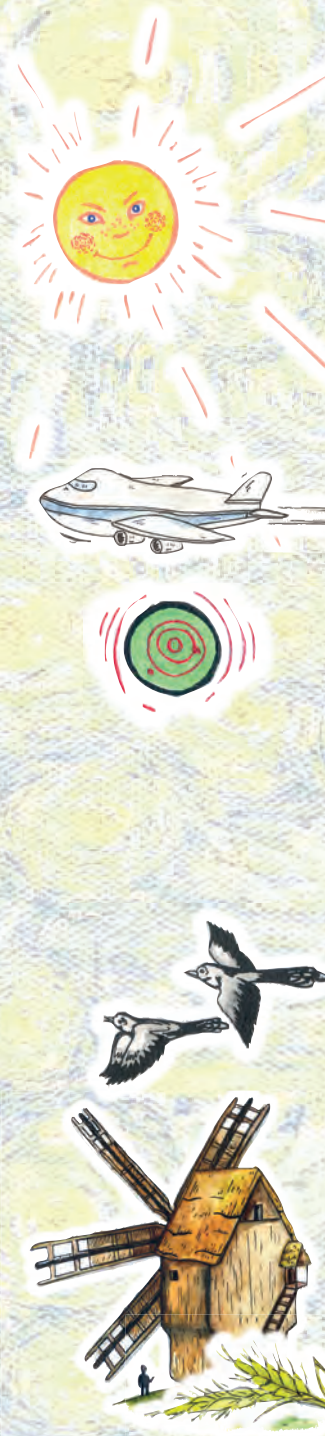
«Яблучка для їжачка» – перша збірка для дітей. Окремі вірші друкувалися на сторінках журналів «Дзвіночок» та «Шкільна бібліотека».

ББК 84(4Укр)6

© Іван Війтенко, вірші, 2015
© Ольга Гереджук, ілюстрації, 2015
© «Писаний Камінь», 2015

ЗМІСТ

Бешкетні соменята	3
Гордий комин	4
Мудрий кріт	5
Кіт-рибалка	6
Дмитрик і Мурчик	7
Зірка з неба	8
Хитра хвороба	9
Винне яблучко	10
Білосніжне молоко	11
Дмитриків будинок	12
Рудий кіт	13
М'яч і чагарник	14
Гостинний вертоліт	15
Розгублений радар	16
Повітряна черепаха	17
Маленький їжачок	18
Меткий трамвай	19
Бджілка-трудівниця	20
Вірний звір	21
Хитра мишка	22
Крутий мурчик	23
Вельможний кіт	24
Дмитрик-індіанець	25
Христинка і драбинка	26
Весела ластівка	27
Млин і мельник	28
Галка і Наталка	29
Ворона з Верони	30
Вітряк і літак	31
Щедра мишеня	32
Дзеркало і промінь	33
Всі при справі	34
Бажання квітки	35
Обліпихові снігурі	36
Новорічні танці	37
Веселі ковзани	38
Вся-лижник	39
Святий Миколай	40
Іванка і шука	41
Марків дрюк	42
Загадки	43

Як його потреш на терці,
В носі крутить, як від перцю.
Ох і злючий, діти, він
Корінець з городу...

(хрін)

Сітку він плете без рук.
Хто цей віртуоз?

(павук)

З вербами вона говорить,
Весело спішить до моря.
Народилась із потічка.
Хто ця незнайомка?

(річка)

Хто співає на калині
Пісню рідній Україні?
Пташка та поміж людей
Здавна зветься...

(соловей)

Бешкетні соменята

У ставку старенький сом
Загубив солодкий сон,
Бо бешкетні соменята
Смикають за вуса тата.

Гордий КОМИН

Комин задимів в мороз
Гордовито і пихато:
– Я б помчав, як паровоз,
Якби рейки мала хата.

Із віконечком коробка
Просить натиснути кнопку.
Як натиснеш – у вікні
Голубі сянуть вогні.
Приблизить на той вогонь
Вінні Пух і Покемон,
Вовк і заяць, і ковбой,
Супермен, пірат, герой.
Там побачить цілий світ
І малюк, і старий дід.
Він у кожне око лізе.
Хто це? Звісно...

(телевізор)

Золотистим буйним цвітом
Заквітчало липу літо.
Пахне медом кожна гілка,
Хай летить у гості...

(бджілка)

В нього хобот замість носа
І вертлявий куций хвіст.
Хоботом дарунки просить
І траву, і сіно їсть.
Йде повільно, важить тонну,
З місця зрушить і вагон.
Хто цей богатир невтомний?
Відгадайте, діти...

(слон)

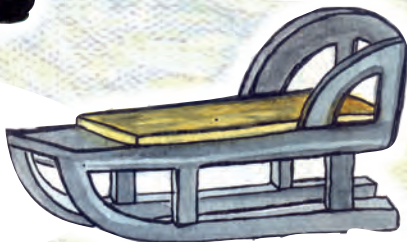

Хто дарує радість в січні
Для маленької Яринки?
Це духмяна новорічна
З лісу темного...

(ялинка)

Як приємно взимку мчати
З гірки на нових...

(санчатах)

Я смішинка-веселинка,
Кольорова, мов картинка.
І під вечір, і уранці
В запальнім кружляю танці.
Мрію навчитись плигати –
Весело сказала...

(дзига)

Зацвіла весною пишно
У саду моєму...

(вишня)

Мудрий кріт

Кріт прорив нору в землі
І хвалиться дітворі:
– Як дадуть мені «добро»,
Побудую вам «Метро».

Кіт-рибалка

У маленькому відерку,
Мов у світлому люстерку,
Сонечко відбилося ясне
І купається без ластів.
Мурчик усміхнувся ласий
І подумав – то карасик.
Ловить лапкою уміло
У відерку сонцехвилю.

Загадки

У зеленому гайочку,
Під колодою й пеньочком,
Наче гномики маленькі,
Причайлися...

(опеньки)

За морів й земель далеких
Нам весну приніс...

(лелека)

Прилетіла зранку в гості
Білобока вертихвоста,
Хвалькувата дивопташка,
Що скрекоче, як тріскачка.
Завдає усім мороки
І зовуть її...

(сорока)

Є надійний друг в Миколи,
Що не зраджує ніколи.
Лиш крути чимдуж педалі
І помчиш за вітром в далі.
Я відкрию вам секрет –
Друг отой...

(велосипед)

Марків дрюк (скоромовка)

Взяв Марко у руки дрюка
І у стелю стука, стука.
Не питає він у дрюка,
Чому той у стелю стука.
Раптом сіла чорна муха
На Маркові клаповуха.
І від страху він замукав,
І забув про того дрюка.

Дмитрик і Мурчик

Любить Дмитрик кашку з гречки,
Тепле молоко з тістечком.
А як їсть із м'ясом супчик,
Біля нього завжди Мурчик.
Він, немов той круглий м'ячик,
Десь в теплі сидів ледачий.
А тепер, піднявши хвостик,
Ковбаси і м'яса просить.
А як дати валер'янки,
То мурликає до ранку.

Зірка з неба

Вередує хлопчик Юра,
Крик на цілу хату.
– Тобі може зірку ясну,
Сину, з неба зняти?
– Ой не знімеш, не дістанеш,
Ти неправду кажеш,
Бо ти, тату, з того неба
Неодмінно впадеш.

Іванка і щука

Мама принесла з базару
Живу щуку вранці,
Показала ту хижачку
Маленькій Іванці.
Щука рота розкриває
Й закриває очі.
– Мамо, щука позіхає,
Мабуть, спати хоче.

С

вятий Миколай

Через гори, через гай
Йде у гості Миколай.
Бо святий той добре знає,
Що усі його чекають.
Він несе в диво-торбинці
Чемним діточкам гостинці.
А отим, що лиш пустують,
Різочку гнучку дарує.

Х

итра хвороба

Ледар котик-білоротик
Спить на ліжку без роботи.
Дуже любить котик м'ясо,
Вареники і ковбаси.
– Нумо, годі, коте, спати,
Треба мишку упіймати.
– Ой не можу, – каже котик.
Ледар котик-білоротик –
Бо мене на схилі літ
Заморив радикуліт.

Винне яблучко

Над останнім малесеньким
Яблучком рум'янесеньким
Побилися горобчики,
Наїжачили дзьобчики.
Так сварилися, чубились,
Так цвірінькали та бились,
Аж летіло сіре пір'я
На сполохане подвір'я.
Горобчики, не сваріться,
Тим яблучком поділіться.
Цьому раз, а тому два –
І вже ситі обидва.

Вася-лижник

Хоч мороз обличчя лиже,
Вася з гірки мчить на лижах.
Не страшний холодний вітер,
Одягнув пухнастий свитер.
Рукавички й шапку білу
І летить, мов птах на крилах.

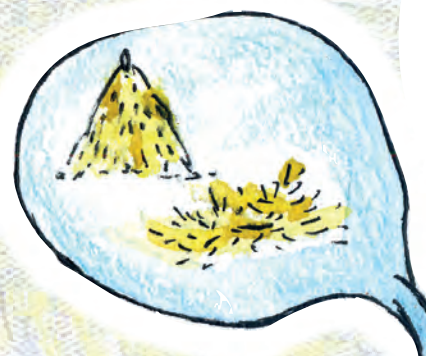
Веселі ковзани

Знову кришталевий лід
Посилає всім привіт.
Світлі позивні зими
Розбудили ковзани.
Любі хлопчики й дівчата,
Годі вам відпочивати.
З ковзанами всі на лід,
Хай дзвенить зимовий світ!

Білосніжне молоко

Білий сніг на землю ліг,
Я зліпив із снігу стіг.
Взяв коровицю за ріг:
– Їж, корівко, білий сніг,
Буде молоко для всіх!
А корова замукала,
Головою похитала:
– Хочу сіна і водиці,
Сніг для мене не годиться.

Дмитриків будинок

Дмитрик збудував будинок
Без єдиної цеглини.
Стіни вирізав з паперу,
Із пластмаси – вікна й двері,
А на дах зробив дахівку
Із цупкої барвоплівки.
І стоятиме той дім
На утіху й радість всім.

Новорічні танці

Дві ялинки-веселинки
Прийшли в гості до Христинки
Й засвітили дві зірничі
В ніч чарівну колядницю.
Чи то сон, чи наяву –
Зайчик скубає траву.
А лисиця всіх довкола
Кличе в новорічне коло.
І пішли у танок:
Гоп – скок, гоп – скок.

Обліпихові снігурі

Тихо, діти, ціхо, ціхо,
Не хвилюйте птахорій,
Обліпили обліпиху
Вогнянисті снігурі.
Обліпили обліпиху,
Де кисленькі ягідки,
І здається, що від втіхи
Пританцьовують гілки.
Жовту смакоту досхочу
Намина пташиний рід,
Навіть парочку сорочу
Запросили на обід.

Рудий кіт

Рудий кіт на білий сніг
Рудим островом приліг.
І горобчикам на сміх
Ліпить в кульки мокрий сніг.
Мріє всім малим котяттам
Білі кульки дарувати.
Та пригріло сонце щире
Й подарунки розтопило.

М'яч і чагарник

М'яч у крик: «В чагарник
Мене копнув черевик!»
Поколов кругленький бік
Їжакатий чагарник.
Мають хлопці заморожу
Лікувати в друга боки.

Бажання квітки

Сонечко улітку
Розбудило квітку.
І збирає квітка
Сонячну позлітку.
П'є холодні роси,
Всіх уклінно просить:
– Не рвіть мене, люди,
Я вам другом буду.
Прийду на христини
До дочки чи сина.
Рушником квітчастим
Подарую щастя.

Всі при справі

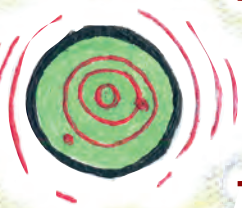
Бджілка мед солодкий носить,
Оси косу-жало гострять.
Ситі трутні в холодочку
Напуваються медочком.
Журавель пильнує жабку,
Зайчик ліпить з снігу хатку,
А ведмедик у барлозі
До весни спить у знемозі.
Соловейко на калині
Піснею у небо лине.
А сорока на узліссі
Телеграфом носить вісті.
Десь павук у павутину
Рід заманює мушиний.
А мурашка при долині
Носить мурашат на спині.
Кожен знає свою справу,
Хтось лінивий, а хтось бравий.
Всьому місце є у світі,
Правду я говорю, діти?

Гостинний вертоліт

У погожій небі синім
Гвинтокрил поважно лине.
І запрошує в політ
Малюків той вертоліт.
Він бринить, мов джміль мохнатий,
Просить діток поспішати.
– Нумо, діти, на драбину,
Всі мерщій в мою кабіну.

Розгублений радар

В літнім небі серед хмар
Загубив літак радар.
Розгубився і злякався,
Де літак той заховався?
Крутить неводи-антени,
Не втече літак від мене.

Дзеркало і промінь

В дзеркалі на підвіконні
Сонячний відбився промінь.
Зайчиком пробіг по хаті
І застиг собі вухато.
А люстерко заявило:
— Чим я гірше за світило?

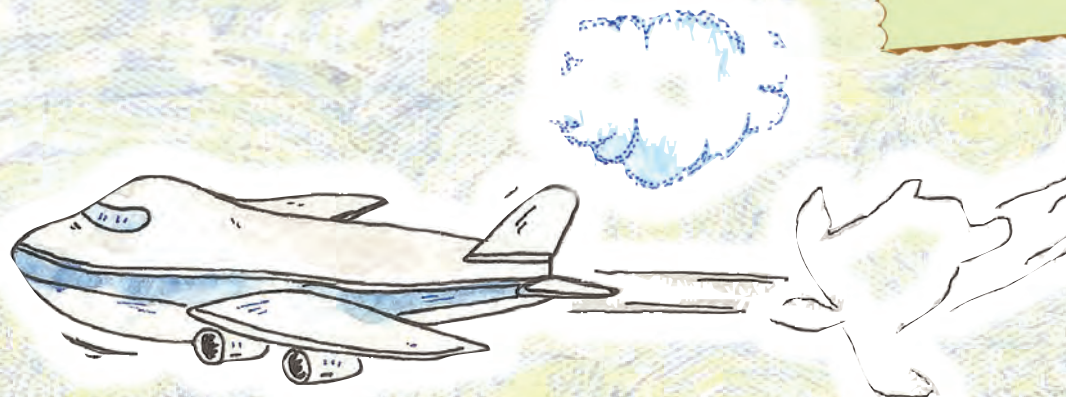
Щедре мишеня

Мишеня знайшло в полові
Три зернини пречудові.
І скликає на обід
Весь мишиний сірий рід.
Хоч маленькі три зернини,
Але ситий рід мишиний.

Повітряна черепаха

Наче стрічку, білий знак
В небі залишив літак.
І тепер в просторі синім
Білим птахом стрічка лине.
Дмитрик величає птаха –
Повітряна черепаха.

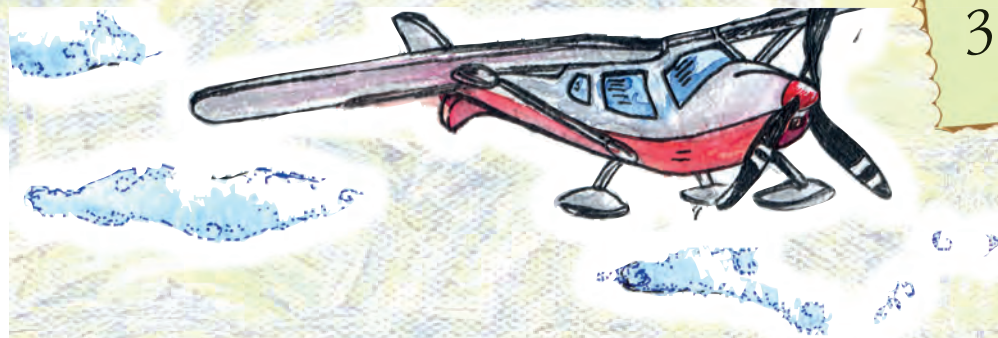
Маленький їжачок

Маленький їжачок, немов клубок,
Тихенько шурхотить у жовтій листі.
Він і господар, і малий князьок,
Пильнує сад, немов своє обійстя.
Наколює на гострі шпильочки
Солодкі яблучка, що впали з високості.
Прийдуть до нього взимку їжачки
І будуть ситі на гостині гості.
Маленький їжачок – колюча масть,
На мить розгорнеться і чмихне носом
І яблучка нікому не віддасть,
Лиш їжачкові, що його попросить.

Вітряк і літак

День і ніч у вітряка
Гвинт кружля, як в літака.
Але не злетить ніяк,
Бо вітряк ще не літак.

Ворона з Верони

Прилетіла ворона з Верони,
 Сіла на грушу
 І ноти із себе душить.
 – Кар, кар, кравісімо,
 Я не якась ворона,
 Я ворона з Верони.
 Нахваляється, дзьоба скалить:
 – Полечу співати в Ла Скала,
 Хай позаздрить мені Карузо.
 Їй почесала лапкою пузо.
 Отака то персона з Верони.

Меткий трамвай

– Здоганяй, здоганяй,
 Крикнув весело трамвай.
 І по рейках задзвенів,
 Мов дзвіночка переспів.
 А тролейбус здоганяв,
 По асфальту стрімко мчав.
 Шурхотіли тихо шини,
 Обминав людей й машини,
 Десь автобус перестрів
 Й відірвався від дротів.
 Зник за ріг меткий трамвай –
 Не здогониш, хоч стрибай.

Бджілка- трудівниця

Золотиста, наче сонце,
Сіла бджілка на віконце.
А як трішки відпочине,
У духмяний світ полине.
Буде квіти цілувати
І солодкий мед збирати.

Галка і Наталка

Сіла галка на гойдалку,
Де гойдалася Наталка.
І сказала чорна галка:
– Погойдай мене, Наталко.
Як гойдатимеш завзято,
Я навчу тебе літати.

Млин і вітер

Нахвалявся старий млин,
Що намеле сам один
Міхи жита і пшениці
На духмяні паляниці.
Вітер, як хвалька почув,
В іншу сторону подув.
Зупинились жорна й крила,
Зникла вмиль млинова сила.

Вірний звір

День і ніч пантрує двір
Мій кудлатий вірний звір.
Він не знає сну й перерви,
Проте має слабкі нерви.
Бо як Мурчика побачить,
Шерсть вогнисту наїжачить.
І гарчить, немов тигряка,
Звір отой – моя собака.
Часом лапку подасть з ласки
За малий шматок ковбаски,
А за кісточки із курки
З діточками грає в жмурки.
Отакий він Вовчик бравий,
Рудошерстий, кучерявий.

Хитра мишка

Мишка нишком йде на лови
По насіння гарбузове,
Бо воно таке смачне
Й для здоров'я помічне.
Любить мишка сир і сало,
Що на кухні десь зосталось.
Лише просить всіх: «Будь ласка,
Не кладіть той сир у пастку».

Весела ластівка

Де ти, ластівко, зимувала,
У якому далекому краю?
З ким ти, ластівко, щебетала
У чужому зелен-розмаю?
Зимувала за синім морем,
Де лілеї ростуть білосніжні.
Де вечірні, мов рідні, зорі,
Усміхаються весело й ніжно.
Щебетала з вітром знайомим,
Що прилинув із України.
А весною повернусь додому,
Де цвіте моя вишня й калина.

Христинка і драбинка

На хмаринку по драбинці
Мріє вибратись Христинка.
А з-за хмари літачок:
«Не сміши, дитя, качок.
Щоб торкнутися хмарини
Треба крил, а не драбини»

Крутий Мурчик

З павутинової нитки
Мурчик сплів собі шкарпетки.
Вушка й ротик вмив раненько,
Вуса підкрутив біленькі
Й скаче, наче на батуті,
Промовляючи: «Це круто!».

Вельможний кіт

Кіт позичив десь чобіт
І хвалиться на весь світ:
– Я тепер не просто котик,
А вельможний кіт в чоботях.

Дмитрик-індіанець

Лук гнучкий собі зробив
Дмитрик з прутика ліщини.
Стріли легкі загострив
Із стебел очеретини.
І, мов справжній індіанець,
Стріли ті поклав у ранець
І полює на хмарину,
Що у небі легко лине.

